

VRAAG HET AAN ED

In deze eerste editie van 'Vraag het aan Ed' bezoekt gelegenheidscoach Ed Stoop Visbladlezer Krijn. Hij vangt heus wel zijn vissen, maar echt vol vertrouwen doet hij dat toch niet. Hij heeft dezelfde twijfels als duizenden andere vissers: staat mijn dobber wel goed, vis ik niet te diep of juist te ondiep, heb ik misschien te ver of juist te dichtbij gevoerd? Allemaal logische vragen waar Ed samen met Krijn het antwoord op gaat zoeken.

TEKST ED STOOP FILM EN FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

Krijn heet zijn persoonlijke coach Ed Stoop van harte welkom en legt zijn probleem aan hem voor.

ED STOOP: "VOER NOOIT TE VER. ZO VOORKOM JE DAT JE NIET MEER BIJ HET VOER EN DE VIS KUNT KOMEN."

Zittend op een luxe comfort tref ik Krijn aan de haven van Wijk bij Duurstede. Nog geen stootje gezien, wat niet ongewoon is zo vroeg in het voorjaar en in water waar zelfs vissen rillingen van krijgen. Naast de groene emmer met nogal droog en ongezeefd lokvoer staat een doos met grote maden die al aardig beginnen te verpoppen. Allemaal niet zo heel erg, al zijn vers aas en gezeefd voer juist vaak de details waar het om draait. Hengel en schepnet doorstaan daarentegen ruimschoots de toets der kritiek. Bovendien moet de eerste vis nog geboren worden die naar de hengel kijkt. Bijna alles in dit verhaal draait immers om de plek waar je vist, je aaspresentatie en beetregistratie. En, in dat kader schort er zo op het eerste gezicht wel een en ander aan het tuigje, dat in het Engels niet voor niets 'terminal tackle' heet. Hier valt zonder al te veel kunstgrepen best het nodige te verbeteren, dus werk aan de winkel

LOGISCHE VRAGEN
Als ik Krijn vraag of hij vooraf altijd peilt, toont hij trots zijn peilloodje. Dat in de bijna lege hand een gewichtje niet veel groter dan de loodjes van zijn tuigje ligt, neem ik maar voor lief. Zelf gebruik ik in plaats van vijf gram peillood namelijk drie keer zoveel gewicht. Zeker als je in diep water met een harde bodem vist, zoals hier in de haven. Een vertrouwd peillood met onderin kurk uit mijn eigen collectie hangt even later aan Krijns hengel en vliegt met een zwaai en een plons te water. Alleen al om die reden ontraad ik beginners om knijppeillood te gebruiken, omdat je dit met zo'n zwaai gemakkelijk kunt

verliezen. Vanzelfsprekend trekt de strakke lijn de dobber als en speer onder en schiet ik onbedoeld in de lach. "Dat was zeker niet goed?", grijnst Krijn. Ik knik bevestigend en meld en passant dat ook de loodverdeling van het tuigje te wensen over laat. Maar, alles op z'n tijd.

SIMPELE REGELS
Krijn, die zondermeer een goed leerling is, begrijpt meteen dat de dobber slechts tot taak heeft het aas op een bepaalde diepte te houden en een aanbeet te registreren. Om dit zo goed mogelijk te doen, kun je de volgende simpele regels aanhouden.

Regel 1:
De dobber moet zo licht mogelijk zijn en perfect worden uitgelood. Zo voelt de vis een minimum aan weerstand als deze het aas beroert. Te weinig lood betekent te veel weerstand, en dus minder vis.

Ed haalt even zijn eigen spullen.

Overdrijf hiermee overigens niet: je moet natuurlijk wel nog het puntje van de pen kunnen zien.

Regel 2:
Peil altijd recht onder je hengeltop. Houd de hengel vast zoals je er ook mee vist en laat het peillood langzaam recht onder de hengeltop zakken. Alleen op deze manier krijg je een goed beeld van het bodemverloop. Wil je weten hoe diep het voorbij je dobber is, steek dan een extra deel aan.

Regel 3:
Wil je zowel voorn als brasem vangen, dan moet het aas precies op de bodem staan. Om dit te bereiken moet het puntje van de dobber bij het peilen gelijk met het wateroppervlak staan. Je vist nu met een zogenaamde 'staande haak'. Dit is feitelijk de uitgangspositie waarbij je de dobber omlaag schuift om op voorn te vissen en omhoog om brasem te verschalken.

Regel 4:
Wil je gericht op voorn vissen, zorg dan dat je aas net boven de bodem zweeft. Dit doe je door de dobber zo ver naar beneden te schuiven dat deze tijdens het peilen enkele centimeters onder water staat. Tijdens het vissen houdt de dobber het aas precies zover boven de bodem als de antenne tijdens het peilen onder water trekt.

Regel 5:
Heb je het op brasem gemunt, dan moet het aas passief op de bodem rusten. Hiervoor schuif je de dobber een eind omhoog zodat de onderkant met het peillood op de bodem circa 20 centimeter boven het wateroppervlak hangt. De onderlijn ligt nu dus 20 centimeter plus

Het venijn zit 'm in de laatste halve meter lijn: de haak, onderlijn en bovenal de loodzetting. Krijns montage (inzet) is te grof en moet verfijnd worden.

de lengte van de dobber op de bodem. Naast brasem is dit ook een goede aasaanbieding voor kolblei, karpers en zeelt.

dobber op drift proberen te krijgen. Heb je voorbij de dobber of te wel voorbij je hengeltop gevoerd, dan aast de vis buiten bereik en vis je achter het net.

Regel 6:
Een goede manier is om de hengel voor het voeren 30 tot 50 centimeter naar achteren af te steunen. Als je nu precies op de hengeltop mikt, plaats je het voer precies op je juiste plaats. Je kunt beter een halve meter te dichtbij voeren dan 10 centimeter te ver. Je moet immers te allen tijde op je voerplek kunnen vissen, ook als stroming en/of wind je

ALLE INGREDIËNTEN OM VIS TE VANGEN
Als de 16/00 lijn en zware dobber met Stevie Wonderantenne en twee grove loodhagels plaatsmaken voor een rank pennetje van 0,75 gram en beduidend dunnere antenne, zijn we al aardig op de goede weg zolang Krijn de antenne...
[Lees verder op pagina 16](#)

Deze loodzetting is veel subtieler. Het bulklood zit zo'n 40 cm boven de haak en daaronder zit nog één kleiner loodje tegen de onderlijn geschoven.

'100 PROCENT GOED PEILEN, HOE DOE IK DAT?'

Visbladlezer Krijn vist graag met de vaste stok op brasem en voorn, maar zit met een probleem. "Als ik met de dobber vis weet ik nooit zeker of mijn aas en voer wel op de juiste plek ligt. Ik zou graag van Ed willen weten hoe hij een visstek uitpeilt, hoe hoog de dobber moet staan en waar hij dan zijn voerplek opbouwt."

De kunst bij het peilen is om je peillood recht onder je hengeltop te laten zakken. Dus nooit voor je hengeltop uitwerpen. Krijn stelt zijn dobber zo af dat de haak precies tegen de bodem leunt.

tenne maar kan zien. En da's geen probleem. In plaats van grove loodhagels zitten er nu een druppelvormig bulkloodje met daaronder enkele piepkleine loodhageltjes op de lijn. Precies zoveel dat de dunne

antenne circa anderhalve centimeter bovenwater staat. Straks met een 15 centimeter lang en 10/00 dik onderlijntje met haakje 14 en twee maden er aan plus het gewicht van de lijn zakt de fragiele antennen zeker nog een halve centimeter. De loodjes zijn dan op 30 centimeter van het haakje bij elkaar geschoven (gegroepeerd). Da's standaard. Mocht het wat gaan stromen of wil Krijn lekker op de bodem op brasem vissen, dan schuift hij het onderste (val)loodje tegen het lusje van de onderlijn, zodat het aas mooi verankerd op de bodem ligt.

Peilen is nu een fluitje van een cent en doet Krijn op mijn aanraden behalve onder de hengeltop ook naar links en rechts en een stukje naar zich toe. Als je voert moet je immers weten of er een mooi vlak stukje bodem voor je ligt en geen bult, kuil of talud waardoor de voerballen buiten beeld rollen.

Dat voer is inmiddels bij gebrek aan een voerzeef enigszins met de vingers ontklont en met wat maden opgesmeukt. "Zo goed?" vraagt Krijn en toont vijf balletjes die hij met opmerkelijke precisie voor de dobber plant. Zelfs in mijn beste dagen zag ik geen kans zo zuiver te voeren. Het vissen kan beginnen en Krijn gaat er nu echt voor zitten.

DAN MAAR BRASEM...

Als het haakje tegen de grond na een uur geen soelaas biedt omdat er kennelijk geen voorns in de buurt zijn, hoor ik naast mij: "Dan maar brasem" en zie Krijn de dobber een forse schuiver omhoog geven. Zoals geleerd gaat vervolgens het onderste loodhageltje omlaag en worden twee maden door het velletje van het dikke gedeelte aan het haakje geprikt. En terwijl ik eigenlijk niet verwacht vandaag nog vis te zien, zakt het pennetje heel traag weg en tikt Krijn een opperbste brasem aan. Yes, visles geslaagd!

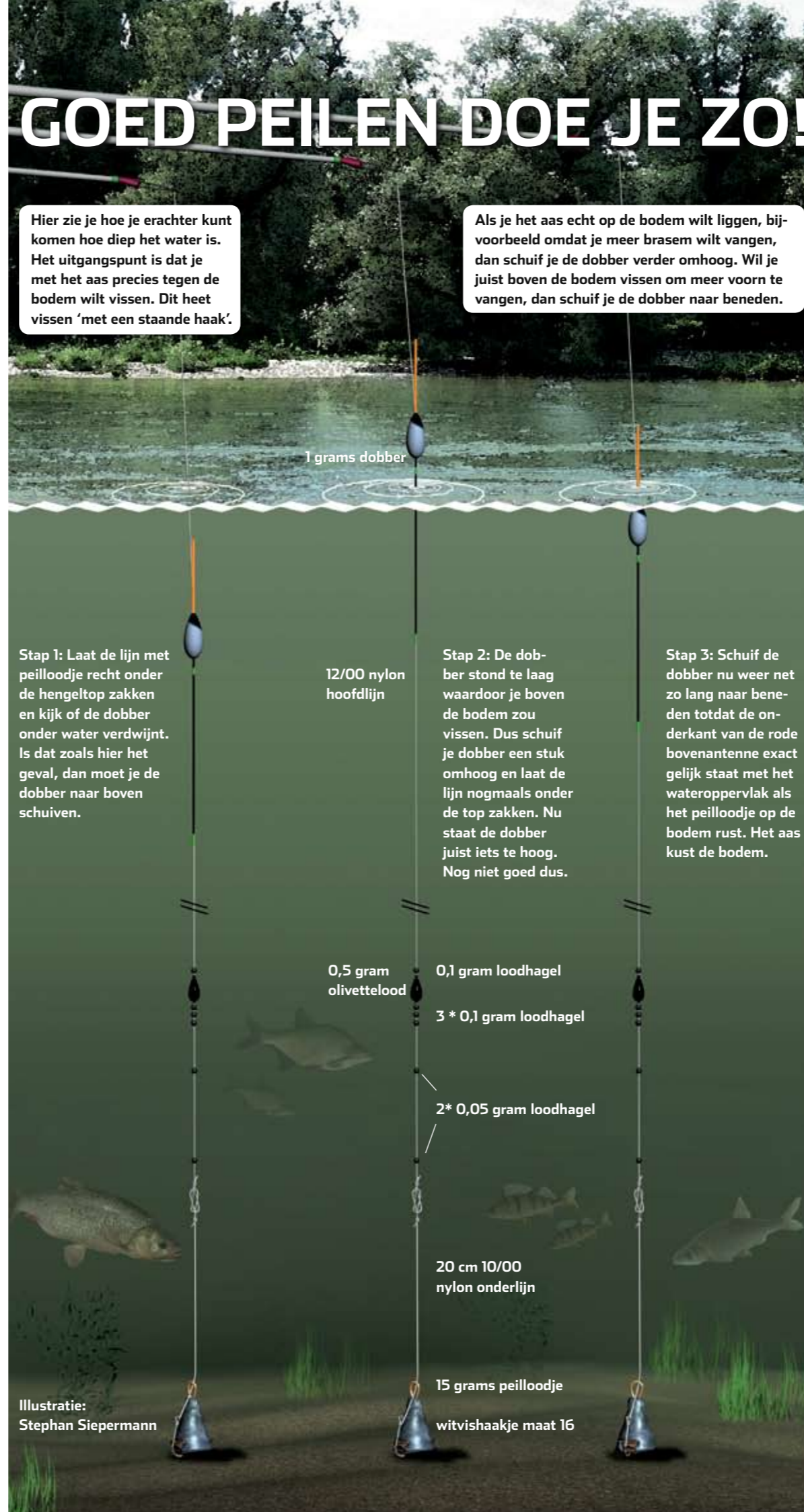
CONCLUSIE

Zonder naar de kwaliteit van de hengel te kijken, maar wel voorzien van een goed en

GOED PEILEN DOE JE ZO!

Hier zie je hoe je erachter kunt komen hoe diep het water is. Het uitgangspunt is dat je met het aas precies tegen de bodem wilt vissen. Dit heet vissen 'met een staande haak'.

Als je het aas echt op de bodem wilt liggen, bijvoorbeeld omdat je meer brasem wilt vangen, dan schuif je de dobber verder omhoog. Wil je juist boven de bodem vissen om meer voorn te vangen, dan schuif je de dobber naar beneden.

Stap 1: Laat de lijn met peilloodje recht onder de hengeltop zakken en kijk of de dobber onder water verdwijnt. Is dat zoals hier het geval, dan moet je de dobber naar boven schuiven.

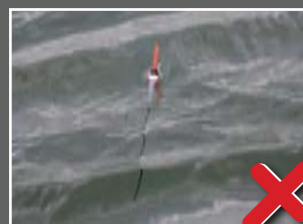
Stap 2: De dobber stond te laag waardoor je boven de bodem zou vissen. Dus schuif je dobber een stuk omhoog en laat de lijn nogmaals onder de top zakken. Nu staat de dobber juist iets te hoog. Nog niet goed dus.

Stap 3: Schuif de dobber nu weer net zo lang naar beneden totdat de onderkant van de rode bovenantenne exact gelijk staat met het wateroppervlak als het peilloodje op de bodem rust. Het aas kust de bodem.

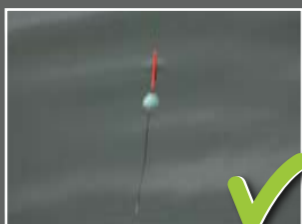
Illustratie: Stephan Siepermann

witvishaakje maat 16

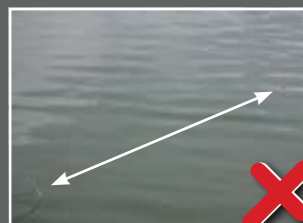
Niet goed – Wel goed

Niet goed: de dobber is te grof en het bulklood ligt op de bodem waardoor de dobber half uit het water steekt. Een aanbijtende vis zal altijd veel weerstand voelen en het aas loslaten.

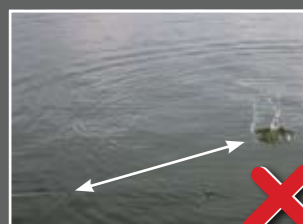
Wel goed: deze meer subtiele dobber is precies goed uitgelood waarbij de antenne voor een deel in het water hangt. De vis voelt zo weinig weerstand als deze het aas pakt.

Niet goed: je hebt een stuk voorbij de hengeltop geplaatst. Als er nu een visje opsteekt of het water gaat stromen, dan haal je deze afstand niet meer.

Wel goed: je hebt keurig recht onder de hengeltop geplaatst. Zo weet je zeker dat je het aas op de juiste plek kunt houden.

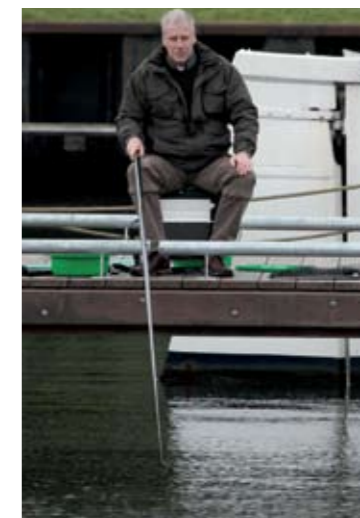
Niet goed: het voer landt een stuk voorbij de hengeltop waardoor je voerplek mogelijk onbereikbaar wordt zodra er stroming in het water komt of wind opsteekt.

Wel goed: nu komt het voer nog vóór de dobber in het water terecht. Zo weet je zeker dat je altijd op en achter je voerplek kunt vissen. Alle vis blijft dus binnen handbereik.

Krijn heeft een mooi vlak stuk onder zijn hengeltop gevonden en werpt vijf voerballetjes op zijn stek. Werp het voer altijd iets voor je dobber, nooit er achter!

De voorn laat het afweten en dus mikt Krijn op brasem door de dobber 2 decimeter omhoog te schuiven. De volledige onderlijn van 20 cm ligt nu op de bodem.

Na een kwartier zakt de dobber langzaam de diepte in. Onze vriend zet de haak en een sterke brasem laat Krijn alle hoeken van de haven zien.

vooral goed uitgelood tuigje, de juiste aaspresentatie maar vooral ook het juiste aas – dat moet de vis immers eten - een eenvoudig maar goed lokvoer en dat op een mooie vlakke

bodem neergelegd, kan het nauwelijks nog niet mis gaan. Zeker niet als het water niet al te helder is en over een gezonde witvisstand beschikt. Veel succes! 🐟

Een paar simpele aanpassingen resulteerden in de perfecte aas-aanbieding, meer vertrouwen en uiteindelijk in een geweldige brasem van ruim drie pond.

